

bejdsbyrder kan tale for indførelsen af magistratslignende træk i udvalgsstyret. Det er udvalgets opfattelse, at det her påpegede problem imidlertid i særlig grad gør sig gældende i helt store kommuner, hvor sagsantallet er stort og sagerne ofte komplicerede, og hvor det tillige kan være vanskeligere at opnå en fornøden koordination af de enkelte kommunale opgaveområder. Der er derfor i disse kommuner, som udvalget og lovforslaget har afgrænset til kommuner med mindst 40.000 indbyggere, behov for en større indsats fra udvalgsformændenes side, dels i forbindelse med mødeforberedelsen og dels i forbindelse med den løbende administration af udvalgets sagsområder. Der er desuden et stærkt behov for en bedre samordning af de enkelte sektorer, hvilket vil blive fremmet ved udvalgsformændenes obligatoriske medlemskab af økonomiudvalget.

Når et forholdstalsvalg er fundet nødvendigt, er det for at undgå den stærke koncentration af indflydelse i kommunens anliggender hos flertallet, der ellers ville blive følgen af udvalgsformændenes bedre ressourcer og større indflydelse gennem økonomiudvalgsmedlemskabet.

I den diskussion, der er ført på baggrund af betænkningen om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v. og det i sidste samling fremsatte lovforslag, er der fra forskellig side ytret betæneligheder ved det foreslåede mellemformsstyre. Det er således gjort gældende, at den foreslåede ordning, hvorefter udvalgsformændene er fødte medlemmer af økonomiudvalget, er udtryk for en uheldig magtkoncentration hos et fåtal af kommunalpolitikere. Det er endvidere gjort gældende, at det – i hvert fald under de herskende økonomiske forhold – er betænkeligt at åbne mulighed for fuldtids aflønning af visse udvalgsformænd.

Regeringen er fuldt opmærksom på de fremsatte betæneligheder, men har dog fundet det rigtigst at genfremsætte også denne del af lovforslaget med henblik på, at alle synspunkter for og imod mellemformsstyre kan blive grundigt gennemdrøftet og omhyggeligt afvejet.

Det kan ikke ganske udelukkes, at der gennem forholdstalsvalget kan blive valgt udvalgsformænd, som ikke i tilstrækkelig grad ønsker loyalt at medvirke til forvaltning af kommunens virksomhed i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens intentioner. Denne fare vil dog på grund af udvalgsformændenes – trods alt – begrænsede funktioner og deres underordningsforhold til udvalgene være ubetydelig.

Derimod indebærer borgmesterens funktioner teoretisk bedre muligheder for at lægge hindringer i vejen for den kommunale forvaltnings udøvelse og dermed svække kommunens funktionsdygtighed. Der har imidlertid ikke foreligget sådanne tilfælde i praksis, og allerede fordi borgmesteren er valgt af flertallet i kommunalbestyrelsen, er faren også fjerntliggende. Der kan dog i periodens løb opstå ændringer i kommunalbestyrelsens politiske sammensætning, herunder ske ændringer med hensyn til borgmesterens politiske tilhørsforhold, men selv i så fald synes det vanskeligt at forestille sig en borgmester i en udvalgsstyret kommune, der vil vægre sig ved at udføre de opgaver, der er pålagt ham eller hende i lovgivningen.

Faren er formentlig større i magistratskommunerne, hvor der ikke er administrerende udvalg, men i stedet borgmestre og rådmænd, der på eget ansvar forestår den umiddelbare forvaltning. Det er da også i en magistratskommune, det eneste tilfælde af sådan vægring ved at udføre kommunalbestyrelsens beslutninger har foreligget. Da der ikke i lovgivningen i dag er regler, der i tilstrækkelig grad kan sikre opgavernes uforstyrrede varetagelse i sådanne situationer, eller sanktioner, der kan medvirke til at begrænse sådanne konflikters opståen, har udvalget foreslået, at der i den kommunale styrelseslov indføres regler herom. Der kan i øvrigt om reglerne nærmere indhold henvises til forslaget til ny § 66 samt bemærkningerne til bestemmelsen.

Der fremsættes endvidere forslag om, at der i loven om Københavns kommunes styrelse indarbejdes ændringer, som det må anses for naturligt at foretage på baggrund af de foreslåede ændringer af styrelsesreglerne for landets øvrige kommuner. Det har ligesom ved udarbejdelsen af forslaget til loven om Københavns kommunes styrelse været tilstræbt, at styrelsesreglerne for Københavns kommune i videst muligt omfang kommer til at svare til de regler, der fastsættes i loven om kommunernes styrelse. Imidlertid må den særlige styrelsesordning for Københavns kommune, herunder navnlig det forhold, at magistratens medlemmer ved valget til magistraten udtræder af borgerrepræsentationen, og at det ikke som i det øvrige land er samme person, der beklæder hvervet som kommunalbestyrelsens formand og øverste leder af kommunens administration, føre til, at en del af de foreslåede ændringer i den kommunale styrelseslov ikke lader sig overføre til loven om Københavns kommunes styrelse. Der henvises herom til lovforslagets § 2 og bemærkningerne til de enkelte bestemmelser heri.